

't En is van u hier nederwaarts geschilderd of geschreven mij, moederken, geen beeltenis, geen beeld van u gebleven, geen tekening, geen lichtdrukmaal, geen beitelwerk van stene, tenzij dat beeld in mij, dat gij gelaten hebt, allene. O moge ik u, onwaardig, nooit die beeltenis bederven, maar eerzaam laat ze leven in mij, eerzaam in mij sterven. G. Gezelle.

In Gods vrede moge zich immer verblijden

Mevrouw Valerie LAMONT

weduwe van

de Heer Ferdinand VERMEULEN

geboren te Eine op 17 januari 1908 en onverwacht in de Heer ontslapen in het O. L. Vr. Ziekenhuis te Oudenaarde op 26 maart 1982, voorzien van de Genademiddelen van Onze Moeder de H. Kerk.

Lid van de K. A. V. en

Bond Gepensioneerden Nederename.

In deze eerste mooie lentedagen, waarin de natuur opstaat tot nieuw leven is Valerie voor de roep van de Heer opgestaan tot het nieuwe leven van eeuwige lente. Bij dit plotse afscheid is het beeld dat wij van haar meedragen; dit van de sterke vrouw uit het Boek der Wijsheid; die eens de fierheid van haar man is geweest en de band van haar gezin. In de groei en bloei van gewas en gewei ervaarde zij Gods hand die zegent: het zweet van de zwoegende mens en vruchtbaarheid geeft aan het ontkiemende zaad. Met de landlieden verheugde ze zich over een weelderige oogst, aldus vleide ze de honderden schoven, hakte de duizenden busfels of spreidde op de dorser de aren voor

het wriemelende koren, ten behoeve van zoveel monden! Haar zorgzaamheid maakte haar leven tot een meditatieboek, waarin gouden bladzijden te lezen staan over haar wroegen en wroeten, haar lief en leed, haar vroomheid.

Beste kinderen, blijft nederig, rechtschapen en deugdzaam zoals vader en ik het u voorhielden. Mijn lieveling, kleinkind, ik was zo fier op u, ik voelde me zo veilig onder uw hoede, u als dokter, ... wat moet het u pijn gedaan hebben de onmacht te ervaren van menselijke hulpeloosheid, bij mijn plotse heengaan; maar blijf uw kunde aanwenden tot leniging van leed bij andere lijdenden.

Broeders, zusters, ik probeerde het beste van me zelf te geven, onbaatzuchtig; gedenk me in uw gebed of bij samenkomst.

Wij, de ganse familie, danken innig, het verplegend personeel voor de korte maar intensieve zorg waarmee ge moeder, tante, nog terzijde stond, wij danken, al de kaartvrienden, de gepensioneerden voor de vele uren gezellige ontspanning, haar verleend, wij danken inzonder haar hartvriend, Madeleine, om haar minzaamheid, schier zusterlijke liefde, in stille geborgenheid.

haar kinderen, kleinkind en verloofde,
de families LAMONT, DE MEESTER,
VERMEULEN en PAUWELS,

**danken U voor Uw kristelijke deelneming
in rouw en gebed.**

NAMIS op dinsdag 13 april 1982 om 19 u. 30
te Nederename.

Ename - Drukk. Vander Stuyft